

Sygn. akt V KO 85/18

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie przeciwko **G.N.**,
oskarżonemu o czyn z art. 226 § 1 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 20 grudnia 2018 r.
wniosku Sądu Rejonowego w J. z dnia 19 listopada 2018 r.,
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi na
podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**wniosek uwzględnić i sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w L.**

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w J. wniósł do Sądu Rejonowego w J. akt oskarżenia przeciwko G.N. oskarżając go o to, że 1 grudnia 2017 r. w J., za pośrednictwem Internetu w wiadomości tekstowej e-mail, podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych i wykonywaniem czynności służbowych, znieważył funkcjonariusza publicznego Prezesa Sądu Okręgowego w J., sędziego W.D. słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k. Sądem właściwym do rozpoznania sprawy jest Sąd Rejonowy w J.

Tenże Sąd wniósł o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości na podstawie art. 37 k.p.k. Wniosek uzasadniono tym, że pokrzywdzonym w przedmiotowej sprawie jest SSO W.D., sędzia i były Prezes Sądu Okręgowego w J. Zwrócono uwagę, że personalne powiązania, zarówno o charakterze służbowym, jak i osobistym, między

pokrzywdzonym, a sędziami pełniącymi urząd w Sądzie Rejonowym w J., mogłyby w społecznym odbiorze tworzyć wrażenie braku warunków do rzetelnego i bezstronnego rozpoznania sprawy. W tych względów, dobro wymiaru sprawiedliwości i troska o to, by rozpoznaniu niniejszej sprawy towarzyszyło społeczne przekonanie, że są one niezależne od relacji zawodowych istniejących między pracownikami wymiaru sprawiedliwości, zasadne jest – zdaniem wnioskującego Sądu – przekazanie sprawy w trybie art. 37 k.p.k. do innego sądu równorzędnego.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Bezsporne jest, że przepis art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. Przewiduje bowiem odstępstwo od ustawowych reguł określenia właściwości miejscowej sądu. Stąd też jego zastosowanie może nastąpić tylko wtedy, gdy zaistniałe w sprawie okoliczności jednoznacznie świadczą o tym, że jej pozostawienie do rozpoznania sądowi miejscowo właściwemu byłoby sprzeczne z dobrem wymiaru sprawiedliwości. Treść wskazanej w ustawie klauzuli w orzecznictwie Sądu Najwyższego sprowadza się m.in. do takich sytuacji, które niosą za sobą realne zagrożenie dla rzetelności i sprawności procesu. Rozważając sprawność procesu trzeba mieć na uwadze także i takie okoliczności, w których skuteczne i sprawne przeprowadzenie procesu wydaje się być niewykonalne bez przełamania zasady wynikającej z art. 31 § 1 k.p.k., a więc zasady właściwości miejscowej sądu.

Taka właśnie sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie. Zdaniem Sądu Najwyższego w niniejszej sprawie dobro wymiaru sprawiedliwości uzasadnia przekazanie sprawy do innego sądu rejonowego. Wynika to ze szczególnych okoliczności niniejszej sprawy, mianowicie tego, że zarzucany G.N. czyn popełniony był na szkodę SSO W.D., ówczesnego Prezesa Sądu Okręgowego w J.. Nie budzi wątpliwości, że rozważając możliwość przekazania w trybie art. 37 k.p.k., Sąd Najwyższy powinien mieć na uwadze te konkretne okoliczności sprawy. W przedstawionych realiach sprawy w odbiorze społecznym mogłoby zaś powstać przekonanie (zapewne nieuzasadnione), że sprawa G.N. może nie zostać rozstrzygnięta w sposób obiektywny. Tymczasem w orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się zasadnie, że dobrem wymiaru sprawiedliwości, stanowiącym przesłankę skorzystania z instytucji określonej w art. 37 k.p.k. jest

również, a może nawet przede wszystkim, potrzeba uniknięcia jakichkolwiek sugestii, że proces w danej sprawie mógłby być prowadzony w sposób nieobiektywny (por. postanowienie SN z dnia 2 lipca 2003 r., sygn. akt III KO 20/03, LEX nr 78821). Przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu nie jest zatem wyrazem braku zaufania przez Sąd Najwyższy do bezstronności sędziów Sądu Rejonowego w J., ale ma na celu wykluczenie mogących powstać w opinii publicznej nieuzasadnionych wątpliwości w tej materii.

Mając na uwadze powyższe okoliczności oraz treść art. 37 k.p.k., Sąd Najwyższy przekazał sprawę do rozpoznania w postępowaniu odwoławczym Sądowi Rejonowemu w L.